בסוד שיח

שאול שיר

השב"כ לחוץ

ראש השב"כ, עמי אילון משקיע מאמצים רבים כדי להביא לריסונם של אחים אלמנטים בימין הקיצוני שמתכננים או בהשפיעם יכול לקום הפוך בציבור הבא לרצות נפשלה או אישית פלילית אזרח. ראש השב"כ מודאג מכוחם של הרבנים הישיים הדתיים המזוהים עם הימין הקיצוני והוא מבקש להשפיע עליהם ולהידבר עמם אבל ביני תיים ללא הצלחה. ראש השב"כ נפגש עם ראש ישיבת "שבו ובנו", הרב הראשי לשעבר הגר"א שפירא שליט"א כדי להשיח בפניו את מכולל הרב גוזני. השיחה היתה טובה לטרי, אלא שהגר"א שפירא אינו רואה עצמו פטרון של הזנים יפניים קיצוניים, ואין הוא מתבייש בכך כי הוא חפר כל השפעה על הנערים הזה, שממנו ושפע אילון.

מאחר נתונים על פגישותיו של אילון ופעולות השב"כ שהביאו, בין היתר, למעצרו המביך של בלוך בצפת ניתן ללמוד, כי אין השב"כ מכיר עדיין את המכנה המדויק של הציבור הדתי על כל גוניו. מוקדי הכח האמיתיים, והאישיים ש"מ כסים" את הפלחים השונים בציבור הדתי. הפדרי הדתי־לאומי. היעדר המידע הזה מקשה על עבודת השב"כ, שמתפוד לכל רוח מצויה ושונה מצוות, מבזבז הרבה אנרגיה ייחודי לעזים קרובות לכי הנים ולא נכונים.

המחלקה היהודית בשב"כ לא הצטיינה מעולם בהבנת המערכת הנפשית של הציבור הדתי על כל מרכיביו אולם לשבוע של ראש השב"כ ייאמר כי הוא אינו חדל מללמוד והשיחות שלו ואמינר תו תורמות ויתרמו לניסיון דיסויו של השב"כ בק רב הציבור הדתי.

השקרים של "דעת אמת"

"דעת אמת" הוא שמו של קונטרס שחופץ באחד נה בקרב תגיים חדים בירושלים והבליחו לעיר את אמיתתה של תורה שבעל־פה. מפיני הקונטרס ומחבריו הם אנגיניים אך נראה כי מרובר בחבורה שעל חבריה נמנה מישהו שפונה ופירש. מחבר הקר נטרס הוא נוהל הבא ללעוג על כמה מוקביעות של חז"ל בעשותו שימוש בקונטרס אך שנועד לבסס את תזתו שבעל־פה. מחבר הקונטרס המס תתר מאחורי תיבת דאר' ירושלמית, העניק כמה קשיות בלא ותירוצים מוסכר "שיחת חולין" על מסכת חולין. ב"שיחת חולין" מקשה המחבר על כמה אמירות של חז"ל הנוגעות בכיסול במתירה למה שמקובל כהוראי במחשיי המסורתי הרשאה המהדע בכללו. מקשה אבל גם משיב בשוב שעם לכל אחן שאלות.

עתה מכינים לאחרו אפיקורס תשובות מחצות בקונטרס הנקשה את השם "קונטרס דעת האמת" לא תתא מוחלשת", והוא יראה אור ביטים הקרובים.

שעת רחמים ועת רצון

בשבת האחרונה נרחשתי מחיקה האנשים שהתי כנסו בבתי כנסת או באופן פרטי לומר תהלים או ללמוד בספרי קודש, בין השעה אחת לשתיים אחה"צ (ולא בין שתיים לשלוש כפי שפורסם בכ מה מקומות בטעות) בקבלת קריאתו של המקובל רבי דוד בנזי שליט"א לעשות זאת. מכאן גם לפ רתי על מידת האמונה להתחנות ודיבוי הפיוטיות שיוחד על בקשתו של הרב בנזי, בנוסף על הפ רסום בעתון "המשקיף" של מולי פיקסיס.

נשאלתי ע"ידי אנשים רבים על היהודיות של השעה הנ"ל, שבאמר עליה שהיא שעת רחמים ועת רצון מיוחדת מאד.

ובכן מקור העניין כולו בספר "ברית מנחה", שישנם חילוקי רעות לגבי מחברו של הספר הזה. בהקדמה לספר "עץ חיים" מתייחס האר"י לספר "ברית מנחה" והוא כותב עליה: והא אמיתי... וב עשה על־פי נשמת צדיק אחד פרשן, שנגלה אליו אליהו ז"ל ולמדו. והאר"א בשם הגרולים מערכת ספרים את ב' כותבי "ברית מנחה", רבי אברהם בר יצחק מרימון הספרדי. ספר עמוק מקבלה וכש מות מלאכים ופעולותיהם וקבלה מעשית ויש מי חסים אותו לרב חמאי גאון. ועוד כתב האיז"א: ספר "ברית מנחה" עמוק. עמוק מי ימצאנו. וכס פר "לחם מן השמים" שכתבו תלמיד של ר' חיים ויטאל נאמר: "ראיתי ספר "ברית מנחה". הוא קר מון מרשב"י וספר הקנה. עד כאן לשון רבנו בשם הגרולים".

על אותה שעה (בין אחת לשתיים אחה"צ) בספ בת האחרונה, נכתב עוד בספר "ברית מנחה", כי מי שנולד באותה שעה יהיה קדוב לאחזיי מלך או מושל גרול. והרב יצחק בנדי, בנו של הרב לא נתן לתחזית זו פרסום, משום שחשש, לדבריו, כי פרי נאים יילכו בשבת לבתי־זולים לילולות וחבדוק מי נולד בשעה זו, כדי לעשות מזה "איטסק" חד שות. מכב "קל" שעבתבי בחדרי הלידה העלה כי ב"משוב לדק" לא היתה לידה בשעה זו. גם לא ב"הדסה" עין־כרם. לא היתה לידה בבית חולים "מאיר", כנ"ל בבית חולים "רוטשילד" בחיפה. לעומת זאת בתל־השומר היו שתי לידות וב"לניאר וד" היתה לידה אחת. והזה אומר: יש לנו שלושה מלכים בפוטנציה ומי שמעוניין יכול לאסוף עליהם מידע. ומה החשיבות של השעה עצמה היא בשנה תשיעית (תשנ"ט) בחודש התשיעי (כ סלו) ביום התשיעי (ט' בחודש) בשעה התשיעית (שעות ומגיות) ובשנת היסוד (שהיא המסירה הד' שיעית). הבירוף הזה קודה אחת לחמישים שנה, ובשבת אחת לכמה מאות שנים.

לא ראומן, אבל הציבור, וחדים כיפות סרוגות ומסחרתיים מקבלים ללא סייג את דברי המקובלים ובמיוחד הידועים שבהם. אין ספק שפרופ' דוד תמר יוכל להוסיף פרטימלו על ספר "ברית מנח וח" המקובל שחיברו ומעמדו בחברת המקובלים.

מחצרות אדמו"רים וחסידים

שבעים לחתונה

גרולי ישראל לדורותיהם, אדמו"רים וצדיקים, מיעטו ומעטים מאד בריבוי עם נשים והיו שנמ נעו מלקבל נשים לשיחה או עם "קוויטלאך".

בתוך הבית פנימה, עם בנות המשפחה הקרובות, הם נהגו באצילות וביחס חם וגילו כלפיהן אהבה אין קץ, והרבה מצא, לפיים, את ביטויו בהתכת בויות עם בנותיהם או עם כלותיהם.

ובעבר אני כותב שיחה אלו, נזדמני לשיחה עם יהידי ר' דב"לה מנדלוק, מי שהיה המשמש בקודש של האדמו"ר מאמשינוב שליט"א והוא סיפר לי סיפור פלאי על האדמו"ר מאמשינוב הר"ר שן זצוק"ל, כדי לאשר את הנ"ל. רבי יעקב דוד קוליץ, האדמו"ר הראשון באמשינוב נישא בגישואין שניים לרוזקס, שהיתה צעירה ממנו כשי נים רבות. בחדי־היחוד והא אמר לה: "אנא שלנו הניע מעולם האמת לבדך אותנו והמזונה לדבי יצחק מחדקי זצוק"ל) תריסי את המשפחה". רבי יעקב דוד זצוק"ל אמר על אשתו לשפר לאיש, כי הם נתברכו בחדר היחוד עליידי אביו. סמוך לשפרי רתה היא סיפרה על כך לשלושה אנשים נאמנים ובהתרגשות אמרה, כי ראתה בברור את פניו של רבי יצחק מחדקי בעת שהוא בירך אותם.)

לקראת יובל השבעים (י"ד בסלו) לנישואיו של האדמו"ר מלובביץ' עם רעייתו היה מושיה זי"ע, חשף לראשונה וקר אגורת חסידי הב"ד השלמי את "שבעים לחתונה". האמר הזה כולל בין היתר מכ תבים שכתב אביו של הרבי, הרב החסיד המקובל הגאון רבי לוי יצחק שניאורסון זצוק"ל לאדמו"ר הזק זצוק. רבי לוי יצחק היה קרוש עליון בכל קנה מידה ועל כן ניתן ללמוד מהמכתבים הללו, עד כמה קרושה ושורה אינן טיבה להתעלמות או הפ גנת קרירות כלפי בנות המשפחה.

הנה כמה קטעים מהמכתבים שנשלחו במהלך חודש בסלו.

"בני הגאון יחי'. קבה בער הסכום אשר כתבתי לך, בשביל הכלה שלך תחי', מתנה טובה ומתוקה, מתנה אשר מהשרה ומהאבת הן בעניניכם האמר להכלה תחי' בשמנו, כי תשא את המתנה בחיים ושלום, בגילה ושמחה. זי ואל ראס פארניצין בעזר נרער פרייליכקר חיים (שתשתמש בזה בבריאות ותתך שמחה) עמך יחי מתך הרחבה, עשר ואר שר, בנוף הפש, כחמין אבחיך, ושהבים אתכם וכ צפים לראות מכם אך טוב וחסר כהי".

"אחובי נפשי המחמדי לבבי, הזוג הנחמד הנעים בני מנחם מענדל וכלתי חי' מושקא הנאהבים הי נעימים שיחיו לאריכ"א.

"מכתבכם אחרי התעתכם למוסקווא, נתקבל ממך מנחם יחי' לעת עתה רק מכתב אחד, שבוע העברת, ומאתך מוסיא תחי' נמיכן רק מכתב אחד לאמא תחי'...

"אין רז כלתי היקרה, ואם ביום בא אתנו א סיי ע"ש ליבע מאכטער בעט ריך שרייב ואם מעזה־... (ואת כלתי היקרה שאת אצלנו בתנו יקרת הלב, מבקש אני אותך שתכתבי מה שיותר)

אין הצנות כלפי חוץ, אין הפגנות אהבה כלפי חוץ אבל כל המקרבים חשים בתום האירוי הזוהם אליהם מצד ראש המשפחה גם אם הוא פרוש מהב לי עולם הזה.

על יום החתונה עצמו סיפר במכתב הרה"ח רבי לייב רסקין הי"ד, והרבר מובא ב"ימי מלך". "חשר מי שהשל עליו ללוות את הרבי שליט"א ביום החתונה סיפר, כי כל היום ניסה לעקוב אחרי הנה נותיו־הוראותיו והנחיותיו בקודש של החתן, אך זה "התחמק" והסתיר את עצמו כך, שכמעט לא גילה "הוראות". אולם, משעקב אחרי תפילת המנחה של הרבי שליט"א אותה התפלל ביחידות בבית המלון, ובמיוחד בתפילת "על המחי", הנה אצלו בפשטות שהחתן לא יוכל להסתיר את עצמו מפני החסידים. מיד ובחינו שהוא משכמו ומעלה איש מהם מעם".

השרכן הרשמי בשידוך בין בתו של האדמו"ר זי"ע זצוק"ל לבין הרבי, היה החסיד רבי בנימין אלטהויז מניקשליוב. ברבות השנים במלאת כ"ה שנה לחתונה, בשנת תשי"ד, רפק בנו החסיד רבי פנחס (פנייע) אלטהויז על פתח תרבו את הרבי ואמר כי הוא בא לחבוע את שכר השרכנות, שאביו לא רצה לישל בשעתו. "מה רצונותיכם" שאל הר בי, רבי פנחס השיב: "שתרבי יתוערי". ואכן, הרבי זי"ע התוערי באותה שבת אף התייחס ליום תתנ

עורכת המוסף: נעמי גולן